కథానిక

మెరుగు

బి.ఎస్.రాములు.

గురజాడవీధి

"నీ ప్రశ్న స్పష్టంగానే ఉంది. జవాబే నా దగ్గర స్పష్టంగాలేదు. నీ జీవితాన్ని నువ్వు నిర్ణయించుకోవడమే సబబు. అందుకని జవాబు తెల్సినా చెప్పడం భావ్యం కాదు. నా ఎరుకలో యిలాంటి కొన్ని చూశాను. వాటిని నీ ముందుంచుతాను. అన్నీ ఆలోచించి నీ నిర్ణయాలు నీవు తీసుకోవడమే మంచిది. ఓడిపోతే ఎవరిమీదా నెట్టివేయకుండా దాన్ని అధిగమించి తిరిగి జీవితాన్ని గెల్చుకోవడం అనేది ఇది నీ నిర్ణయం అని నీకు ఆత్మవిశ్వాసం ఉన్నప్పుడే సాధ్యం. 'మెరుగు' (తొలిచినుకు) పడగానే విత్తనాలేస్తే వర్షాల్లేక ఎండిపోవచ్చు.

ప్రతిసారీ నీవు చలం గురించిన చర్చ చేయడం మానుకోవాలి. చలంకన్నా సమాజం ఎంతో ముందుకు సాగిపోయింది. ప్రద్దానికీ చలం అని పట్టుకు కూర్చుంటే అది నీ సొంత నిర్ణయం, సొంత అనుభవం ఎలాఅవుతుంది. అది ఒకరకంగా యితరులపై ఆధారపడే బానిస మనస్తత్వం అవుతుంది.

లక్ష్మీ! వసంతమేఘాలు వసంతంలో మేఘఘర్జనలు చూపులకు అందంగానే ఉంటాయి. ఎంత ఎండకొడ్తే అంతగా వెండి అంచుల్తో కాంతులీనుతూ నలుపు తెలుపుల మిశ్రమాల్తో ఆహ్లాదకరంగానే ఉంటాయి. కాని వసంతకాలంలో వర్షం కురిస్తే ప్రమాదం. వడగళ్ళ–గాలిదుమారంలో పంటలు కోతలకొచ్చినవన్నీ రాలిపోతాయి. వసంతంలో వానల్ని చెడగొట్టువానలంటారు.

లక్ష్మీ! నీ హృదయంలో వసంతమేఘం నిండా ఆవరించుకొని ఉంది. ఆకు రాల్చిన శిశిరంలో నేనున్నానను. నేను చెప్పేది ఒకటైతే నీకు అర్థం అయ్యేది మరొకటికావచ్చు. మనిద్దరం వేర్వేరు పరిస్థితుల్లో ఉండడమే కారణం. నాకు వసంతాల మీద ఆసక్తిపోయింది. నాకు వర్షరుతువే అన్ని రుతువులకు తల్లి అనిపిస్తుంది.

నాది పాతతరం. నీది కొత్తతరం. నీకూ నాకూ మధ్య మరికొన్ని తరాల అంతరం ఉంది. నీవు ఆడపిల్లవు నేను మగవాడిగా పెరిగినవాణ్ని. అందువల్ల కూడా నీనా అలోచనల తీరులో ఎంతో తేడా ఉంటుంది. ఛ. నీవు ఆడపిల్లవు అన్నమాట నిన్ను కించపరచడానికే అన్నట్టు ముడుచుకుపోయావేం. అంటే ఆడపిల్లవు అనే మాటకు నీవు కూడా పాతకాలవు అర్థాన్నే స్వీకరిస్తున్నావన్నమాట. ఆ లెక్కన ఆడవాళ్ళపట్ల నీ దృక్పథంలో కొత్తదనం ఏమీలేదు. కాకపోతే నేనా ఆడపిల్లల్లో చేరే ఆడపిల్లనుకాను అని అనుకుంటున్నావు.

మొత్తం ఆడపిల్లలు వేరు నేను వేరు అని నీవు ఎందుకనుకుంటున్నావు. తద్వారా మొత్తం ఆడవాళ్లల్లోంచి నీవు ఒంటరి దానిలా విడివడిపోవడం లేదా... కనుక నీ పోరాటం నీకు సంబంధించిన ఒంటరిపోరాటం. సమాజం నీవెంట వస్తుందనే విశ్వాసం అటుంచి మొత్తం ఆడపిల్లలు నాలానే ఆలోచిస్తారు సూడు అనే విశ్వాసమైనా నీలోలేదు. ఈ విశ్వాసం లేని నీ తెగువ ద్వారా నీవు ఓడిపోవడమే నీకు సంతోషం అని కోరుకున్నట్టవడంలేదా... నీకన్నా రంగవ్వ ఎంతో నయం...

* * * * *

నీవేసిన ప్రశ్న కొత్తది కాదు. అది సిద్ధాంత చట్రాల్లో యిమడదు. అందుకని అన్ని సిద్ధాంతాలూ దాన్ని వదిలేస్తున్నాయి. అందుకే ఎందరో ఆ సమస్యని ఎదుర్కొన్నా ప్రతిసారీ కొత్తగా యిది వరకెన్నడూ ఎదుర్కోని సమస్యలా సమాజం ఆశ్చర్యం నటిస్తున్నది. అంటే ఆ చరిత్రను, సంస్కృతిని సమాజం రికార్డు చేయదల్చుకోలేదు. అందుకు నా జీవితమే సాక్ష్యం. రంగవ్వ జీవితమే సాక్ష్యం....

...నేను టీచర్‌గా అపాయింటయి ధర్మపురి రూట్లో ఓ పల్లెలోని స్కూల్లో చేరిన కాలంలో అంతా దొరలదే రాజ్యం. నేను పేరుకే టీచర్ని గానీ ఆచరణలో ఆవూరి రాజేశ్వరరావు దొరగారికి సర్కార్ జీతం తీసుకుంటూ ఉచితంగా దొరలకు పనిచేసే సదువుకున్న పాలేర్ని. కొంచెం అందంగా చెప్పాలంటే దొరగారికి పర్సనల్ అసిస్టెంటుని. దొర వెంట తిరగడం. దొర సూటుకేసులు మోయడం... దొర చెప్పిందానికి తల ఊపడం... దొర అడిగినపుడు రెండురకాల తీర్పులు చెప్పి ఏది చేసినా రైటే అని దొరకు అన్పించేవిధంగా జాగ్రత్తగా మసులుకోవడం... దొర వెంట ఊర్లు తిరగడం నా పని. నాక్కూడా తెలియకుండా చేసుకునే పనులున్నపుడే దొర నన్ను వదిలేసేవాడు. ఆ తీరిక సమయాల్లోనే నేను స్కూలు నడిపేవాన్ని. అందుకే ఆవూర్లో ఎవరికీ సదవులు అబ్బలేదు. దొరకు కావాల్సింది కూడా అదే.

రాజేశ్వరరావు దొర చాలా మంచివాడు. ఏమాటకామాటే చెప్పకోవాలి. తాను ఏది తింటాడో నాకదే పెట్టించేవాడు. కరీంనగర్‌కు పనిమీద పోయినపుడు లాడ్జిలో యిద్దరం ఒకే గదిలో గడిపేవారం. జగిత్యాలకు వచ్చినపుడు కూడా ఎక్కడా నా గౌరవం కించపరిచేవాడు కాదు. ఓసారి అడవిపంది షికారులోపడితే రెండు కిలోల కూర కట్టించి యింటికి తీసుకపో సారూ అన్నాడు. దాన్ని మూడు రోజులు తిన్నాము.

వేసవిలో దొరపొద్దున్నే 'ఈత' నీరా తెప్పించేవాడు. దొరకు అర్ధరాత్రి సైతం ఒక తోడు ఉండాలి. నీరా తాగుతూ షికారు మాంసం తొక్కు నంజుకు తినే వాళ్ళం. నీకు తెలియదనుకుంటాను. ఆ కాలంలో దొరల యిళ్ళల్లో అడవిపంది కూర, మేక మాంసం, జింక మాంసంతో తొక్కులు పెట్టేవాళ్ళు. ఆ తొక్కులు ఆర్నెల్ల దాకా కమ్మగా యిప్పుడే వండిన ఫ్రై మాంసంలా ఉండేవి... ఆ తొక్కుల రుచేవేరు.

దొరకు ఇంట్లో మూడు పడక గదులుండేవి. ఒకటి దొర్సానితో ఉండే పడక గది. రెండోది ఏకాంత విశ్రాంతి పడక గది. ఇంకోటి వరండాను అనుకొని ఉంటుంది. అది అధికారులో, బంధుమిత్రులో వచ్చినపుడు వారితో మాట్లాడుతూ వారితోనే పడుకుని మర్యాద చేసినట్టుగా ఉండే పడక గది. ఆ పడక గది అప్పడప్పుడు అధికారులకు బెడ్‌రూంగా మారేది. వాళ్ళతో దొరకు ఎంతో పని ఉంటే తప్ప ఆ మర్యాద జరగదు. ఆ గది

కేటాయించాడండే దొర కల్లూ, కూర, పిల్లా అన్నీ ఏర్పాటు చేస్తున్నాడని అర్థం.

దొరకు యింకో పడక గది ఉండేది. అది గొడ్ల కొట్టంలో ఉండే తౌడు ధాన్యం రూం. సాధారణంగా అది పగలు మాత్రమే బెడ్‌రూంగా ఉపయోగపడేది. ఆ వూళ్ళో రంగవ్వ అనే ఆవిడ మాత్రం దొర ఎప్పుడు పిలిచినా వచ్చేది. దొర్సాని పడక గది తప్ప మిగతా పడక గదులన్నీ ఆమెకు తెలుసు...

ఆమె దొరను కలిసినప్పుడల్లా వాళ్ళిద్దర్ని ఏకాంతంలో వదిలి...నా పనిపై నేను వెళ్ళడం చూసి ఆమెకు నా స్థితి జాలే కలిగిందో...ప్రేమే కలిగిందో...తెలియదు. దొరకు మా ఇద్దరి సంబంధం తెల్సులేదో చెప్పలేను. నేను భయపడుతుండే

మనగురించి దొరకు తెలును ఏం కాదు అని ధైర్యం చెప్పేది రంగవ్వ. అప్పటికి నాకు ఒక కొడుకు. ఆవూరికి తీసుకవచ్చి కాపురం పెడదామంటే దొర నా భార్యపై ఎక్కడ కన్నేస్తాడో అనే భయంతోనే బతికాను. జగిత్యాల్లో మా యింటికి దొర వచ్చినపుడు కూడా నా భార్య కనపడకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకొనేవాన్ని. రంగవ్వ ఓ విషయం చెప్పాక నా భయం మరింత ఎక్కువైంది.

రంగవ్వ లాగే దొరకు అంతకుముందు ఎవరో బుచ్చవ్వ అలవాటట. అయితే బుచ్చవ్వ మొదట బాగా బెట్టుచేసిందట. ఏదో పని ఉందని అత్తమామలకే చెప్పి పగలే పిలిపించుకున్నాడట. మూడు నాలుగుసార్లు అలాగే చేశాడట. ఆ తర్వాత బుచ్చవ్వ దొరతోనే తప్ప మొగనితో సంసారం చేయనంది. అత్తమామలు భర్త తిరిగి దొరకే విన్నవించుకున్నారు. నన్ను చంపినా సరే గానీ దొర ఉంచుకున్న దానిగానే బతుకుతా అని తెగేసి చెప్పింది. ఇద్దరు పిల్లల్ని అత్తగారికే వదిలేసింది. తర్వాత చాలా కాలానికి బావిలో శవమై తేలింది. దొరనే చంపించాడని కొందరన్నారు. నిజానికి దొరకు చంపించాల్సిన అవసరంలేదు. ఆమె భర్తే చంపి బావిలో వేశారన్నారు. ఆమె చచ్చిపోయిందన్నారు. ఏదో యిదమిత్థంగా తెలియదు. దొరవద్ద ఉండే సుఖం అత్తగారింట్లో ఎక్కడుంటుంది. ఒకటే గుడిసెలా అందరు కలిసి పడుకోవాలి. ఆమె దొరతో పోల్చితే తన భర్త సూవుకు ఆనేవాడే కాదు. దొర యింట్లో ఏ పడక గది అయినా ఎంతో విశ్రాంతి. దొర తినేది, తాగేది ఆమెక్కూడా పెట్టేవాడు. దొర పట్టెమంచంలోని సుఖం యింటికాడ కుక్కిమలకమంచంలో ఎలా ఉంటుంది. దొర పిలిచినప్పడల్లా ఆమెకు పండుగ వచ్చినంత సంబరంగా ఉండేది. అట్లాగే తయారయ్యేది. బహుశా ఆమె జీవితంలో దొరలో గడిపిన క్షణాలే అన్నిటికన్నా మధురమైనవేమో. బుచ్చవ్వ భర్త మరో పెళ్ళి చేసికొని పిల్లల్తో సహా ఆ ఊరు వదిలి పోయాడు. ఊరువదిలేసి పోయాక నాలుగేళ్ళకు బుచ్చవ్వ చనిపోవడంతో అతన్ని బహిరంగంగా ఎవరూ తప్పుపట్టలేకపోయారు. నీవే ఆమెను చంపావని, ఎవ్వరైనా చేయివేయబోతే ఆధారం లేని బతుకాయె అని ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకుందో... అప్పటికి దొర ధోవతులే కట్టేవాడు. రంగవ్వ నేను ప్యాంటు షర్టులో అందంగా ఉన్నానని ప్రేమించిందట... రంగవ్వ భర్త రాజయ్యకు రంగవ్వ విషయం తెలుసు. బహుశా నా విషయం కూడా తెలుసు. అయినా రంగవ్వను గానీ, నన్నుగానీ ఎవర్నీ ఏమీ అనలేకపోయేవాడు. దొర దగ్గర రెండెకరాలు కౌలుకు తీసుకున్న సేద్యగాడు రాజయ్య. ఆమె యింత వండి పెట్టుడే మహాభాగ్యం అన్నట్టుగా ఉండేవాడు. అప్పడప్పుడు కొన్ని సియ్యెలు, కొంచెం కల్లు మొగుడికోసం దొర యింటి నుండి దొరకు తెలియకుండా మిగిల్చి తీసుకుపోయేది. రాజయ్య అప్పడప్పుడు రంగవ్వ మీదికి లొల్లి చేసేవాడు. రంగవ్వ నీకు ఏం తక్కువ చేశానని నిలదీసేది. నిజానికి రంగవ్వ వ్యక్తిత్వంలో ఏలోటూలేదు. భార్య నుండి ఎలా సుఖం పొందాలో అనేది నేను రంగవ్వ ద్వారానే తెలుసుకున్నానంటే నమ్ము.

రంగవ్వది నిండు హృదయం. దొరనైనా, నన్నయినా, రాజయ్యనైనా హృదయ పూర్వకంగా ప్రేమించేది. ఎవరైనా అధికారులు వచ్చినపుడు పంపితే వారితోనూ ఎంతో ప్రేమగా ఉండేది. వాళ్ళు ఆమెను మరీ మరీ గుర్తు చేసుకునేవారు. నేను తప్పు చేస్తున్నాను అనే భావన ఆమెలో ఏకోశానా కనపడేదికాదు. నా బతుకు ఇట్లా కాలిందన్న నిరాశ కూడా ఆమెలో నేనేనాడూ

గురజాడ వీధి శీర్షికలో

ఆంధ్రజ్యోతి కోసం

ప్రముఖ కథ, నాటక రచయిత

కప్పగంతుల మల్లిఖార్జునరావు

రాసిన కథ

'మామిడి 'టెంక' వచ్చే సంచికలో

చూడలేదు. అదంతా ఎంతో సహజమైన సంగతిలా, ఉత్సాహంగానే ఉండేది.

బోగం వాళ్ళు అని ఒక కులం ఉండేది. వాళ్ళను ఎప్పుడూ ఎవరో ఒకరు ఇట్లాగే ఉంచుకునేవాళ్ళు. ఉంచుకున్న వాళ్ళ ప్రేమను గెల్చుకొని కొంత భూమి, కొంత బంగారం వారి పిల్లలకోసం సంపాదించుకునేవారు. ఈ ఉంచుకోవడం సంస్కృతి క్రమంగా నామోషీగా మారింది. ఇప్పుడు మన ఏరియాలో బోగం కులమే లేదు. వాళ్ళంతా ఎల్లావు మున్నూరుకాపు, పద్మశాలి కులాల్లో కలిసిపోయారు. ఉంచుకొన్న దొరలను బతిమాలితే వాళ్ళకు భూముల్తోపాటు పట్వారి దగ్గర గుమస్తా, పోలీసు పటేలు వంటి చిన్నపనుల్లో పెట్టేవారు. దొరలకు తెలుసు. ఎంతైనా వాళ్ళు ఆ ఉంచుకున్నామెకు పుట్టిన పిల్లలు తన సంతానమే అని, కాని ఆ పిల్లల్ని నాన్న అని పిలువనిచ్చేవారుకాదు. దొరా అనే పిలిపించుకునేవారు. బోగం వాళ్ళ పిల్లలకు పెళ్ళిళ్ళు చేయాలనుకున్నప్పుడు వేరే కులంలో పేదలెవరో ముందుకువచ్చేవారు. కులానికంటే కల్లు తాగిస్తే బోగం వాళ్ళను వాళ్ళ కులంలో కలుపుకున్నారు. ఇప్పడీ యాభై ఏండ్లలో ఎవరు భోగం కులంలకెల్లి వచ్చి కలిశారో ఆ కులాల్లో తెలుసుకోలేం. అట్లా ఆ కులంలో కలిసిపోయారు. కొంత కాలం వాళ్ళను కొత్తకాపులు కొత్త శాలీలు అని పిలిచేవారు. ఆ తర్వాత అందర్లో పాతబడిపోయేవారు.

రంగవ్వ బోగం కులంలో పుట్టలేదు. ఆమె కులం పేరు చెప్పను. చెపితే చాలా సమస్యలు ఎదురవుతాయి. రంగవ్వ లాంటి వాళ్ళు అన్నికులాల్లోనూ ఉండేవారు. రంగవ్వ ఏ కులంలో పుట్టేనేమి. బోగం కులంలో పుట్టినంత సంస్కారవంతంగా ఉండేది. 'కన్యాశుల్కం' నాటకంలోని మధురవాణి నీకు తెలుసనుకుంటాను. బౌద్ధ భిక్షువు మాజీ వేశ్య ఆమ్రపాలి తెలుసనుకుంటాను. వాళ్ళంతా ఉన్న వాళ్ళ ప్రాపకంలో సంస్కారం అబ్బినవాళ్ళు. ప్రేమ పూజారుల పూజలందుకున్నారు. కాని రంగవ్వకు చదువుకాదు. వాళ్ళలా ఏ కళలోనూ ప్రవేశం లేదు. కొన్ని జానపద పాటలు మాత్రం చక్కగాపాడేది.

లక్ష్మీ... నీవు ఆశ్చర్యపడనంటే ఒక మాట చెప్తాను. రంగవ్వకు యిద్దరు పిల్లలు. మరో యిద్దరు పుట్టిపోయారు. ఆమె కనీసం ముగ్గురితో సంసారం చేసేది. భర్తతో...దొరతో...నాతో... ఆ తర్వాత దొర ఎవరి దగ్గరికి పంపితే ఆ అధికారులతో కూడా చక్కగా ఉండేది. ఇవన్నీ తెల్సి... రంగవ్వ నాకు భార్య అయి ఉంటే ఎంత బాగుండేది. సమాజం అంగీకరిస్తే నేనామెను రెండో పెళ్ళి చేసికోవాలని మనస్సు ఎంతగా పరితపించేదో... అట్లా అని ఆమె గొప్ప అందగత్తె ఏమీ కాదు. నలువుదేలిన ఛాయతో పెయ్యంతా చైతన్యంలా వెలిగేది. ఆమె వ్యక్తిత్వమే నన్ను బాగా ఆకర్షించిందట.

బహుశా రాజయ్యక్కూడా రంగవ్వ యిందుకే నచ్చిందేమో... అందుకే అతను భార్యలా చెడుతోవలు తొక్కలేదు. లేక ఆ చెడుతోలు అతనికి రంగవ్వంత సుఖాన్నివ్వక బుద్ధిమంతుడయ్యాడో. దొరకు కూడా నిజం చెప్పాలంటే...దొర్సాని మీదకన్నా రంగవ్వ మీదే ప్రేమ ఎక్కువ. రాజేశ్వరరావు దొరలో రెండు రకాల వ్యక్తిత్వాలుండేవి. ఒకటి దొరగా క్రూరంగా సాగించుకునే వ్యక్తిత్వం. మరోటి మనిషిగా స్పందించే ఉన్నతమైన వ్యక్తిత్వం. రంగవ్వ విషయంలో మనస్సులో ఉన్నతమైన వ్యక్తిగా ప్రవర్తించేవాడు.

రంగవ్వ మీద దొర చూపే ప్రేమకు దొర్సాని రత్నవ్వ కూడా ఎంతో ఈర్ష్యపడేది. ఈర్ష్యతో సూటిపోటిమాటలనేది. దొర బేఖాతర్ చేశాడు. మళ్ళీ అరిస్తే సగం భూమి దానికే రాసిస్తా... అప్పుడు అది కూడా దొర్సనే అవుతుంది అని బెదిరించేవాడు. కొన్నాళ్ళు రత్నవ్వ తల్లిగారింటికి వెళ్ళిపోయింది. దానివల్ల ఉపయోగం లేకపోయింది. రత్నవ్వ తల్లి

ఒక్కొక్క మెట్టూ ఎక్కుతూ ఉంటావు
శిఖరాగ్ర చేరుకోవడానికి.
ఒక మెట్టు దగ్గర నువ్వు కుక్కవైతావు
ఒక మెట్టు దగ్గర నువ్వు నక్కవైతావు
తలపై కిరీటం ధరించడం కొరకు నిలువునా నువ్వు ఊసరవెల్లివే అవుతావు.

నిన్ను నీవు కోల్పోయి గమ్యం చేరుకున్నాక
నీ అడుగులు పడిన మేరంతా ఎర్రతివాచీలు పరిపించుకుంటావు
నీమాపులు ప్రసరించిన ప్రతి వైపు నుంచి సెల్యూట్‌ల వర్షం కురిపించుకుంటావు.
సహోదరుడా! నా ప్రియమైన సహోదరుడా!!
నువ్వు లార్సన్‌వైనా. టూబ్రోవైనా.
మృత్యువు ఆకలితో నీమీదవాలితే డాలర్లు తినిపించి పంపించ లేవుకదా.

— మయసరపు ప్రకాష్

గారింటికి వెళ్ళిపోతే రంగవ్వే ఆయింటి దొర్సాని అయిపోయింది. ఇలా లాభంలేదని రత్నవ్వ మళ్ళీ తానే వచ్చేసింది. ఆమెకు నామీద ప్రేమ ఉండి నాతో సంబంధం పెట్టుకుందనుకోను. ఒక ఈర్ష్యతో నా దగ్గరికి చేరింది. నేను భయ పడితే నన్ను గుంజినావని దొరకు చెప్తే నీ గతి ఏమవుతుందో ఆలోచించుకో అని బెదిరించింది. అట్లా దొర్సాని నన్ను చేరదీసింది. దొరకు దొర్సాని అంటే ఎందుకంత విముఖతో నాకు కొద్దికాలంలోనే తెలిసిపోయింది. నా భార్యలో ఉండే తాపమే దొర్సానిలోనూ ఉంది. నేను చొరవ తీసుకుని వీలువెంట చెప్పకుంటూవచ్చాను. ఆ తర్వాత రెండేళ్ళకు గానీ దొర్సాని తనను తాను దొరకనుకూలంగా మార్చుకోలేకపోయింది.

ఉపాయమైతే చెప్పాను గానీ అది రంగవ్వ పాలిట కష్టాలు తెస్తుందని నాకు తెలియలేదు. దొరకు రంగవ్వ మీద మునుపటంత ఉత్సాహం చూపడం మానేశాడు. మనిషికి జయించే దాకా ఉండే ఉత్సాహం జయించాక ఉండదేమో... ఆమె ప్రేమను గెల్చుకోవాలి అనుకున్నప్పుడు ఉండే ఉత్సాహం ఆమెను గెల్చుకుని సంసారం చేస్తున్నప్పుడు ఉండదేమో. ఆ ప్రేమ నిలువాలంటే యింకా ఎంతో హృదయ సంస్కారం అవసరం అనుకుంటాను. నేను నిన్ను జయించాను అన్న భావన ఉన్నంతకాలం ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్న వారి మధ్య పెళ్ళీ, సంసారం సజావుగా సాగవేమో. ఏమంటే నేను జయించాను అనుకోవడంలో తన ఆధిక్యతను ప్రేమించుకోవడమే ఉంది కానీ ప్రేయసిని ప్రేమించడంలేదు. ప్రేమ పెళ్ళిళ్ళు విఫలం కావడానికి కారణం బహుశా వాళ్ళు ఎదుటివారిని కాకుండా తన ఆధిక్యతని ప్రేమించడంలో భాగంగా ప్రేమించారని చెప్పవచ్చు. నిజమైన ప్రేమ నేను దాన్ని ప్రేమించానురా అని డంబాలు కొట్టదు. నువ్వు నీ స్నేహితుల దగ్గర దాన్ని బుట్టలో వేసుకున్నానని డంబాలు కొడ్తే నీవు ప్రేమించింది ఆమెను కాదు – నీ ఆధిపత్యాన్ని ప్రేమిస్తున్నావని అర్థం.

బహుశా అందుకేనేమో రాజేశ్వరరావు దొర 'రంగవ్వ' గురించి ఎక్కడా డంబాలు కొట్టేవాడు కాదు. ఎవరైనా రంగవ్వ గూర్చి చెడుగా మాట్లాడితే ఊరుకునేవాడు కాదు. నాక్కూడా రంగవ్వ నాకు అలవాటు అని ఎక్కడా ఎవరితోనూ డంబాలు చెప్పకోవాలనిపించలేదు.. అలా చెప్పకోవడం ఆమెను అవమానిస్తున్నట్టే అని మనస్సు పీకేది.. ఆమె గురించి చెప్పడం నీకే మొదటి సారి. ప్రేమను హృదయంలో దాచుకుంటే అది ఎంత ఉత్తేజాన్నిస్తుందో... ఆ ఉత్తేజం అది నాకు అలవాటు అని చెప్పకోవడంలో నిర్వీర్యమై పోతుందనుకుంటాను... రాజయ్యా రంగవ్వను ఎంత ప్రేమించాడో...అందుకే తర్వాతర్వాత అంతగా ఆమెతో కలిసిపోయాడు. ఆమె గురించి ఎక్కడా నీచంగా మాట్లాడేవాడుకాదు. ఎవరన్నా మాట్లాడితే ఊరుకునేవాడుకాదు.

రంగవ్వ నా జీవితం ఎదుగుదలకు ఎంత ఉత్తేజాన్నిచ్చిందో.... గీ పల్లెటూర్లల్లో ఉండాల్సినోనివి కాదుసారూ... నువ్వు ఉత్త అమాయకునివి. నువ్వు బాగా సదువుకొని దొర తమ్ముని లెక్క పట్నంలో పంతులువు ఎందుకు కావద్దు అని అడుగుతుండేది. నిజానికి నేను ఆమెకు ఏమీ కాను. ఆమెకు ఆర్థికంగా నేను సుగపెట్టిందేమీ లేదు. కాని నాపట్ల ఆమెకు ఎంతో ప్రేమ. ఆమెకు నా భార్యంటే కూడా ఎంతో ప్రేమ. మక్కంకులు, జొన్న పిసికిల్లు, అనుపకాయ... ఇట్లా ఏ సీజన్లో ఆ సీజనులో పండేవి ఇంటికి తీసుకవచ్చి యిచ్చు.

షారూఖ్ షాక్

షారూక్‌ఖాన్ నా సొంత కొడుకు. వాడిని నాకు అప్పగించండి అంటూ 60 ఏళ్ల వృద్ధురాలు ఒకావిడ కోర్టులో వ్యాజ్యం వేసింది.

విచిత్రంగా అందుకు సంబంధించి ఫొటోలు పత్రాలు కోర్టుకు సమర్పించింది. షారూఖ్‌ని అడిగితే "ఇదేం గొడవండీ బాబూ! పబ్లిసిటీ స్టంట్ కోసం ఇలా చేయడం మామూలే! కానీ ఇంత విచిత్రంగా చేయడమే ఆశ్చర్యం" అన్నాడు.

కోడలు పిల్లా - కొత్త సలహా

మురికి మటుమాయం చేతులు మండవు ఎక్కువ ఖర్చు లేదు
బావి నీటితోకూడా ఉపయోగించవచ్చును.

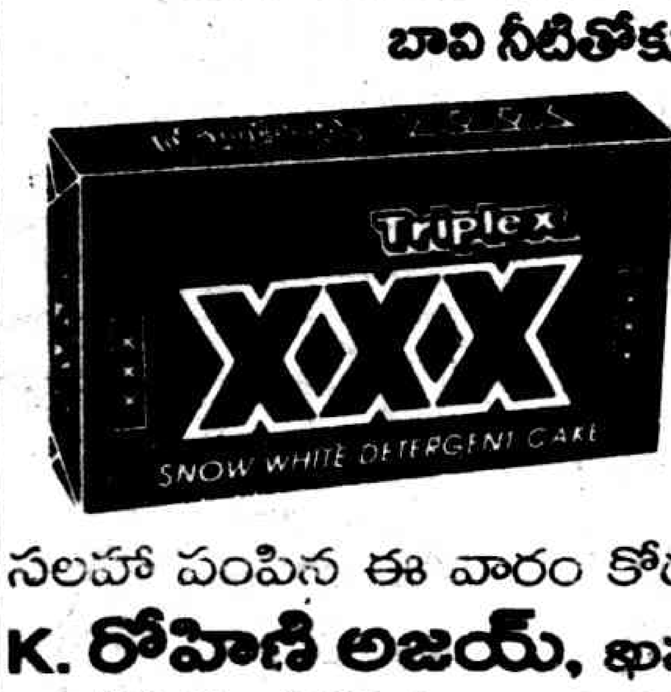

త్రిపుల్ ఎక్స్ XXX
సూపర్ పవర్ డిటర్జంట్ కేక్

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్
భారతీ సోప్ వర్క్స్
ఇందిరాగాంధీ నగర్, 1వ లైను, (నల్లచెరువు) గుంటూరు-3.
ఫోన్ : 225833, 223154

సలహా పంపిన ఈ వారం కోడలు పిల్ల :
K. రోహిణి అజయ్, ఖమ్మం.
ఇలాంటి సలహాలు ఏ కోడలుపిల్లయినా మా కంపెనీ ఎడ్రసుకు కార్డుమీద పూర్తి ఎడ్రసుతో పంపవలెను. వచ్చినవి ప్రచురిస్తాం.

లేదా మొగనితోని పంపేది... తన కొడుక్కు సదువు చెప్తున్నాననే. అందుకు అర్సుకోవాలనీ...

నిజంగా బడిలో సదువు చెప్పలేకపోతున్నందుకు ఎంతో బాధగా ఉండేది. పేద పిల్లలు ఎదగకుండా అయిపోతున్నారని బాధగా ఉండేది. కానీ దొరను కాదనే ధైర్యం నాకులేదు. అలా దొరను కాదని ఆ ఊళ్ళో ఉద్యోగం చేయడమూ సాధ్యం కాదు. రంగవ్వ తన బతుకుతో రాజీపడిపోయింది. నేను జగిత్యాల్లో పుట్టి పల్లెటూరి జీవితానికి రాజీపడ్డం కోసం ప్రయత్నిస్తున్నవాడిని. అయినా ఎక్కడో మనస్సు ఎదురు తిరిగేది. రంగవ్వలా పూర్తిగా రాజీపడలేకపోయాను...కొన్నాళ్ళకు ఆవూరు నుండి బదిలీ చేయించుకున్నాను. నాకుగా నేనే బదిలీ చేయించుకున్నానని దొరకు తెల్సినా ప్రమాదమే... ఇక్కడ నీకేం తక్కువైందని అడుగుతాడు. తనను అవమానించినట్టే ఫీలవుతాడు... తెలుసుకుంటే నా ఉద్యోగాన్నే పీకేయించగలడు. అందుకని లాంగ్ స్టాండింగ్‌లో అనుకోకుండా బదిలీ చేశారని దొరను నమ్మించాను.

అయినా దొర సహచర్యం వదలలేదు. ఏదో పనిమీద దొర నన్ను తీసుకెళ్తుండేవాడు... అట్లా రత్నవ్వతో కూడా నా సంబంధం కొనసాగుతూనే ఉండేది. రంగవ్వను కలిస్తే నాలో ఏదో శక్తి ప్రవహిస్తూ ఉండేది... మా సంబంధాల్ని వ్యభిచారం అని ఎవరూ తప్పుపట్టేవారుకాదు. అసలు అదొక సమస్య అని చర్చించేవారే కాదు. ఆ పల్లె అదంతా ఎంతో సహజం అన్నట్టుగానే ప్రవర్తించేది. ఈ విషయమే నన్ను బాగా ఆశ్చర్యపరిచేది. ఆవూళ్ళో యిలాంటి ఎన్ని అక్రమ సంబంధాలో... అక్రమ సంబంధాలు లేనివాళ్ళు ఆ వూళ్ళో ఎవరూ లేరనే చెప్తాను. అందుకే నీకా ఊరు పేరు చెప్పడంలేదు. అప్పటి దృష్టివేరు. అప్పటి సమాజంవేరు. అప్పుడు వీటిని ఎవరూ తప్పుగా భావించుకోలేదు..

వెనుకటి కాలంలో యిన్ని పట్టింపులు ఉండేవి కాదు. ఈ సిన్మాలంటూ వచ్చి తాళిబొట్టు పాతివ్రత్యం మహాగొప్పవి అని నేర్పేదాకా ఎవరూ అంతగా పట్టించుకోలేదు. పూర్వం పల్లెల్లో పురాణాల్ని వీధి నాటకాలుగా వేసేవారు. వాళ్ళు కూడా బోలెడు సెక్సు జోక్సు వేసేవారు. కాకపోతే అవి దేవతల పేరుమీద కొనసాగేవి. ఓసారి భలే విషయం జరిగింది. గుర్తొస్తే యిప్పటికీ నవ్వొస్తున్నది. సంచార వీధి భాగోతాలోల్లు ఓరోజు ప్రమీలార్జునీయం వేశారు. ప్రమీల కథను పల్లెటూల్లో అల్లరాణి కథ అని వ్యవహరిస్తారు. అల్లరాణి వేషం వేసినామెను అదే వేషంలో ఎల్లాగైనా తనక్కావాలని రాజేశ్వర రావు దొర పట్టుపట్టాడు. ఎలాగోలా పడకగదిలోకి పంపబడింది అల్లరాణి. బాగా తాగి దొర మస్తు నిషాలో ఉన్నాడు. చీర విప్పి అదీయిదీ ముట్టుకునేసరికి అల్లరాణికి కూడా మనసు ఆగలేదట. దొరనే తగుల్కొని ఊర్లో ఉంటే ఏం చేస్తాడో అని భయంతో అదేరాత్రి నాటకాల టీం వాళ్ళు పారిపోయారు. అసలు విషయం ఏమంటే అల్లరాణి వేషం వేసింది మగవాడు. నవయువకుడు. అట్లా అల్లరాణి వృత్తాంతం ఆ ఊళ్ళో ఎన్ని తరాలు నానిందో లెక్కలేదు. మళ్ళీ ఎక్కడా దొర చెవిన పడేది కాదు.

రాజేశ్వరరావు దొర వాళ్ళ వూరికి బస్సు రాకుండా చేశాడు. రోడ్డు పడకుండా చేశాడు. తన యింటికి మాత్రం కరెంటు, టెలిఫోన్ వచ్చేటట్టు చేసుకున్నాడు. బడి కూడా రాకుండా చేశాడుగానీ ఎందుకో పూర్తిగా అడ్డుకోలేకపోయాడు. బహుశా ఆ సార్లు తనకే ఉపయోగపడతారనుకుని ఉంటాడు. అట్లా నలుగురు పంతుళ్ళున్న స్కూలుగా ఎదిగింది. ఆసరికి సంగం పెద్ద లింగారెడ్డి దొర తర్వాత దొర తీరు పటాటో పంచకి వచ్చాడు. లింగారెడ్డి రంగవ్వ మీద కన్నేసి ఎంత కాలం నుండి చూస్తున్నాడో. దొర పోవడంతో ధైర్యం పుంజుకున్నాడు. రంగవ్వ మీద ఏదో పంచాయతీ పెట్టబోయాడు.... ఆ విషయం తెలిసి రంగవ్వ మంచి చీర కట్టుకొని లింగారెడ్డి మంచెకాడికే పోయింది. లింగారెడ్డికి ఆమె అంత తొందరగా లొంగిపోతుందని ఊహించలేదు. తబ్బిబ్బయిపోయాడు.. అయితే అతని కుతి తీరిం తర్వాత మా చెడ్డమాట అని వచ్చేసింది. ఏమని అన్నదో తెల్సా లక్ష్మి.... నువ్వు నిజంగా మొగోనివేనా...గింతేనా నీకు చాతనయ్యేది... యింకెంతో చేస్తావనుకుని ఆశపడ్డా... లింగారెడ్డి....ఒక మాట గుర్తుంచుకో...నేను లంజెను అనుకునేవు...నాకూ మనసుంది. నువ్వు నిజంగా నన్ను యిష్టపడితే నాకేమీ అభ్యంతరంలేదు...కాని నన్ను లొంగదీసుకోవడం కోసం నేను లంజెను... అని పంచాయతీ పెట్టినా... ప్రచారం చేసినా, పదిమందిలో నీ నోట్లో ఉచ్చపోస్త నాసాడు, నాకిస్త... అని హెచ్చరించింది. లింగారెడ్డికి తాను దొరపోయిన తర్వాత దొరనైనానుకున్న అధికార మత్తంతా రంగవ్వతోనే దిగిపోయింది... లింగారెడ్డి దాంతో రంగవ్వ ముందు కుక్కినపేనయ్యాడు... రంగవ్వ లింగారెడ్డితో సఖ్యంగానే ఉంది. కానైతే అతని విషయాలన్నీ అన్నలకు చేరవేసేది. లింగారెడ్డి యిలాంటివి మరికొన్ని కేసులు చేశాడు. దొరలా మారిన లింగారెడ్డిని పార్టీ తన్ని ఓ కాలు విరగ్గొట్టి పార్టీ నుండి వదిలించుకుంది.

కానీ లింగారెడ్డి కారణంగా అంటిన పార్టీ సంబంధాన్ని రంగవ్వ వదులుకోలేకపోయింది. ఆమె పార్టీ కోసం ఉద్యమం కోసం ఎన్ని చేసిందో... అయితే దొరను చంపాలనుకున్న ప్లాన్ తెలిసినప్పుడు రంగవ్వ విలవిలలాడిపోయింది. దొరకు ఆ విషయం చేరవేసింది. దొర దొరక్కుండా పారిపోయాడు. దొర రంగవ్వ పట్ల చూపిన ప్రేమ అలా వృధాపోలేదు. తమ కుటుంబాన్ని కాపాడింది రంగవ్వే అని తెలిసిన రత్నవ్వ ఆకాన్నించి ఆమెను గౌరవించడం ప్రారంభించింది... రంగవ్వ ఆ గౌరవాన్ని ఏనాడూ దుర్వినియోగం చేసుకోలేదు. రత్నవ్వ పట్నంలో ఉన్నప్పుడు కూడా ఆ యింట్లో నేనే పట్టపురాణిని అని ఏనాడూ అహంకారానికి పోలేదు. ఇంట్లో పనిమనిషిలాగే ప్రవర్తించేది...

– మిగతా వచ్చేవారం